

Arrest

nr. 273 095 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Gambia en behoort u tot de Mandingo bevolkingsgroep en bent u afkomstig uit Banjul. Toen u ongeveer zes jaar oud was overleed uw vader. Uw moeder hertrouwde met een man die u "baba" noemde. Toen hij overleed trok uw moeder terug in bij haar ouders en liet u achter onder de hoede van uw vaders eerste echtgenote die samen met uw oudere halfbroers en -zussen in uw vaders huis woonde. U ging zes jaar naar school en stopte uw studie omdat niemand u ertoe motiveerde. U hielp uw broer S. J. met zijn houthandel en kluste bij als schilder. Terwijl u in uw broers zaak stond te werken zag u op een dag hoe een menigte een man tot bloedens toe sloeg. Bij navraag over het gebeuren legde één van de aanwezigen u uit dat de man een Nigeriaanse homoseksueel was. Niet wetende wat een homoseksueel was hoorde u van omstaanders

dat dergelijke mensen gedood moesten worden. Tijdens een gesprek over het voorval met uw oom Sam, vernam u dat het gebeuren normaal was in Gambia maar dat hij tegen deze praktijk was. Wanneer u ongeveer vijftien jaar oud was trok u in bij het gezin van uw in Duitsland wonende oom K. in de wijk Latrikunda. Rond diezelfde periode, in 2000-2001, begon u ook te werken in de strandbar/eetgelegenheid van uw oom die hij in Senegambia uitbaatte. Enkele maanden na het begin van uw werk in uw ooms eetplaats maakte u kennis met D., een Belgische toerist. Gedurende één week ging u met hem om en volgde hem op diens voorstel naar zijn hotel. In de hotelkamer begon D. u aan te raken en bood u een som geld aan om seksuele betrekkingen met hem te hebben. Hoewel u het hele gebeuren onaangenaam vond stemde u, omwille van het aangeboden geld en nieuwsgierigheid, in met zijn voorstel. Na het voorval besloot om tegen betaling verder seksuele diensten te verlenen aan toeristen die u tegenkwam aan het strand en in uw bar/eetplaats. Later besloot u ook seksuele diensten aan toeristen te bieden zonder er geld voor te vragen. U zorgde ervoor dat niemand achter uw homoseksualiteit kwam. Toen u negentien of twintig jaar oud was hertrouwde uw moeder met S. K.. U had verder niet veel contact met uw moeder en stiefvader, maar bezocht ze af en toe. Wanneer uw moeder u in 2011, tijdens een conversatie met u, confronteerde met geruchten die ze over uw homoseksualiteit had opgevangen, gaf u toe homoseksueel te zijn. Uw moeder lichtte uw broer S. in, die ook op zijn beurt met u sprak. Hij dreigde, indien u niet "stopte" homoseksueel te zijn, u uit het huis van jullie vader te zetten en zei u niet onder één dak met u te willen wonen. Ook lichtten uw moeder en broer uw oom K. in stellende dat u niet meer in zijn bar mocht werken. Uw oom K. liet u weten dat hij uw doen en laten niet goed vond maar verbood u niet om verder te werken in zijn gelegenheid. U besloot, omdat u bang was door uw familie of andere mensen omwille van uw homoseksualiteit omgebracht te worden, Gambia te verlaten. U nam geld van uw oom K. en reisde, enkele weken tot een maand na uw gesprekken met uw moeder en broer, op 9 juni 2011 naar Senegal. Een paar weken later reisde u door naar Mali. Vanuit Mali reisde u via Mauritanië naar Libië. Na drie weken in Libië reisde u naar Italië waar op 13 juni 2011 uw vingerafdrukken in Rome werden afgenomen. Volgens de Dienst Vreemdelingenzaken diende u in Italië drie keer een verzoek om internationale bescherming in. Daar uw verklaringen internationale bescherming te zoeken omwille van uw homoseksualiteit er niet werden geloofd werden uw verzoeken afgewezen. Intussen vroeg u aan uw broer S. om voor u in Gambia een paspoort te regelen. Hij stuurde u in 2013 uw paspoort mee met een persoon die vanuit Gambia naar Italië reisde. Omdat u zonder verblijfsdocumenten en werk niet in Italië wilde blijven besloot u in 2019 naar België te reizen. Uw Gambiaans paspoort liet u achter in de woonst die u betrok in Italië. Op 16 juli 2019 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade ' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Gambiaanse nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie (notities persoonlijk onderhoud commissariaat-generaal verder "notities" CGVS p.15,27,28).

Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS echter er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. U legde immers enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen af over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ ontdekking van uw homoseksuele geaardheid.

Daar u verklaarde homoseksueel/gay te zijn (notities CGVS, p.15), werd u gevraagd wat homoseksueel zijn voor u juist betekende. U antwoordde daarop "Vrijheid" (notities CGVS, p.53). Gevraagd om uw antwoord toe te lichten, stelde u zeer algemeen: "Gewoon vrij zijn en doen wat je wil , vrij zijn" (notities CGVS, p.53). Op de vraag of volgens u heteroseksualiteit of biseksualiteit dan niet "vrij zijn" is, antwoordde u: "Homoseksueel zijn, dat betekent je kan dan zijn wat je bent, je kiest ervoor bedoel ik" (notities CGVS, p.53,54). U legde uit dat u door toedoen van uw seksuele ervaring met D., een toerist in uw land, besloot om te kiezen voor homoseksualiteit, deze keuze kaderend in het aangaan van seksuele relaties met mannelijke toeristen in Gambia (notities CGVS, p.30,31,41). Gevraagd of u zich als homoseksueel zou hebben gezien indien u niet was ingegaan op het voorstel tot seksuele betrekkingen met D. ontkende u deze stelling en gaf aan dat u hiervoor nooit zou hebben gedacht homoseksueel te zijn (notities CGVS, p.52,53). Volgens u kan een persoon ook geen homoseksueel zijn zonder homoseksuele betrekkingen te hebben ervaren (notities CGVS, p.54). U legde uit dat u zich in Gambia nooit tot personen van hetzelfde geslacht voelde aangetrokken, noch verliefd was geweest op personen van hetzelfde geslacht (notities CGVS, p.49). De vraag hoe u met zekerheid wist dat u homoseksueel bent, daar u eerder wel aangetrokken was tot personen van het tegengestelde geslacht en zelfs een relatie had met een meisje (notities CGVS, p.46,47), koppelde u aan het feit dat deze gebeurtenissen van lang geleden waren en u daarna niet met een vrouw bent geweest (notities CGVS, p.54). Daar u aangaf dat homoseksualiteit voor u iets is waarvoor u kiest, werd u gevraagd hoe u dan zo zeker was van uw seksuele oriëntatie. U gaf hierop aan "ik weet niet, ik ben zeker". Wat voor u deze zekerheid gaf wist u echter niet uit te leggen. Gepolst of men gevoelens zou kunnen krijgen voor een vrouw als men een andere keuze zou maken, gaf u aan dat dit wel kan, maar dat dit bij u niet gaat gebeuren omdat u niet zoekt naar een relatie met een vrouw (notities CGVS, p.54). Het lijkt er dan ook op dat u homoseksualiteit ziet als een verworven keuze –een beslissing die iemand kan nemen- als gevolg van externe omstandigheden. Dit geheel is echter een niet aanvaardbare zienswijze over een seksuele oriëntatie die in werkelijkheid intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden. Deze aan de persoon gebonden geaardheid is noch gebonden aan bepaalde externe omstandigheden (onder meer het ingaan op een geboden geldbedrag voor seks en te kiezen of men al dan niet een relatie aangaat met een persoon van het andere/zelfde geslacht) en wordt niet tijdens het leven verworven door een (eerste) seksuele ervaring op te doen. Voor uw ervaring met D. stelde u zelfs nooit te hebben nagedacht over uw seksuele oriëntatie en zelfs nooit te hebben gedacht homoseksueel te zijn (notities CGVS, p.52). Daar u uw seksuele ervaring met D. omschreef als dwingend, niet fijn en niet comfortabel (notities CGVS, p.55,56), werd u gevraagd wat u ertoe bracht om verder alsnog relaties met mannen – allen toeristen in Gambia- te zoeken, zelfs zonder een financiële overeenkomst in het vooruitzicht en wetende dat dergelijke relaties niet werden aanvaard in door de gemeenschap (notities CGVS, p.50,57,62). U antwoordde onsamenhangend: D., neen eh ... D. was de eerste die ik leerde ontmoette, ik vond de aanraking niet fijn, ja. En ja weet u wat er was, ik vond het niet fijn, een man weet u ... die dat met je doet, maar ja ...meer en meer ja ik werd ja... (zin niet afgemaakt) en gaf verder geen uitleg (notities CGVS, p.58). Bovenstaande vaststellingen doen dan ook vermoeden dat u een verzonnen verhaal opzegt over uw kennismaking met D., gekaderd in uw bewust worden van uw seksuele oriëntatie. Bovendien suggereerde u dat u zich ervan bewust werd homoseksueel te zijn omdat u lang geen relaties met vrouwen had (notities CGVS, p.52). Zoals reeds opgemerkt is een dergelijke zienswijze over een seksuele oriëntatie niet aanvaardbaar, daar die in werkelijkheid intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden en niet gebonden aan bepaalde externe omstandigheden zoals het ontbreken van een relatie met een vrouw.

Dat uw verklaring homoseksueel te zijn niet overtuigt blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u geen coherente verklaringen kan afleggen, wanneer u wordt gevraagd om te vertellen over welk moment in uw leven het maakte dat het voor u begon te dagen homoseksueel te zijn. Uw kort antwoord: "Mmm in 2012", was immers niet meteen verhelderend (notities CGVS, p.50). Gepolst waar uw leven zich op dat moment dan afspeelde, stelde u in Italië te hebben verbleven. U onderstreepte verder nogmaals dat u voor die periode zich niet tot mannen aangetrokken voelde (notities CGVS, p.51) en u verklaarde in Gambia nooit te hebben gedacht homoseksueel te zijn (notities CGVS, p.53). Uw opeenvolgende uitleg is echter frappant te noemen. Het feit dat u verklaart u toch homoseksueel te hebben gevoeld in Gambia (notities CGVS, p. 51,53) maar langs de andere kant aangeeft pas in 2012, op het moment dat u duidelijk niet meer in Gambia was, te hebben beseft homoseksueel te zijn, is een treffend anachronisme.

Bovendien staat uw verklaring pas in 2012 te hebben beseft homoseksueel te zijn volledig haaks op uw bewering reeds in 2011 aan uw moeder en broer te hebben toegegeven homoseksueel te zijn, wanneer ze u hiermee confronteerden (notities CGVS, p.16,17,18,42,43). Gewezen op deze inconsistenties en opgemerkt dat uw uitleg tegenstrijdig was, stelde u: "Ik versta u niet kan u herhalen" (notities CGVS, p.51). Wanneer u de vraag werd herhaald en werd uitgelegd dat uw opeenvolgende verklaringen helemaal niet spoorden daar het absurd is te stellen aan uw moeder en broer te melden homoseksueel te zijn, terwijl u even verder stelt pas in Italië achter uw seksuele oriëntatie te zijn gekomen, reageerde u met: "Ja maar ik hield het voor mezelf". De vraag, hoe u dit allemaal voor u zelf hield als u voorhoudt in Gambia toch voor uw homoseksualiteit te zijn uitgekomen, beantwoordde u als volgt: "Ja maar mama kwam het me vragen en dan broer wist het van moeder en belde me en mama belde oom, ik vertelde zelf niet, zij vroegen het me", een antwoord waarmee u op geen enkele manier de vastgestelde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden uitlegde. Wanneer u dit opnieuw werd opgemerkt probeerde u uw uitleg af te schuiven op uw Protection Officer die u niet zou hebben verstaan en herhaalde u uw voorgaande uitleg, aan uw moeder te hebben toegegeven homoseksueel te zijn. Uiteindelijk, na de zoveelste keer te hebben benadrukt dat uw verklaringen over het moment van uw besef homoseksueel te zijn niet coherent waren opperde u dat u misschien verward bent (notities CGVS, p.51,52). Uw antwoord op al deze inconsistenties is dan ook alles behalve overtuigend.

Dat uw voorgehouden homoseksualiteit helemaal niet overtuigt blijkt verder uit de vaststelling dat uw verklaringen over uw beleving en ervaringen van uw bewustwording niet overtuigen.

Zo verklaarde u bij een terugkeer naar uw land te vrezen om mishandeld te worden door uw familie en/of burgers omdat u gay bent en homoseksuelen door de hele gemeenschap in Gambia niet worden aanvaard (notities CGVS, p.28,29). U wees in dit verband naar een voorval waarvan u als tiener getuige was geweest en dat een grote indruk op u had gemaakt. U kwam er immers achter dat de Nigeriaanse man die tot bloedens toe werd geslagen en mogelijks gedood door een menigte, op deze manier werd aangepakt omdat hij homoseksueel zou zijn (notities CGVS, p.29,30).

Op een vraag of u zelf als gay ooit persoonlijke problemen had ervaren antwoordde u met: "Neen, ik ben hier vrij" (notities CGVS, p.30). Daar de vraag erom handelde of u in uw land van herkomst, Gambia, persoonlijke problemen kende omwille van uw homoseksualiteit werd u de vraag opnieuw gesteld. U antwoordde daarop: "Ja ik had problemen omdat ik gay ben" (notities CGVS, p.30). Gelet uw bevestigend antwoord werd u uitgenodigd om alvast een opsomming van uw persoonlijke problemen in Gambia te geven. U herhaalde echter alleen het incident met de Nigeriaanse man waarvan u getuige was geweest. Er werd u dan nogmaals uitgelegd dat de vraag erom ging over uw eigen problemen te spreken. Zonder verder in te gaan op de vraag om een overzicht te geven van de door u geopperde persoonlijke problemen, sprak u enkel vaag en algemeen over uw angst om geslagen te worden, stelde u niet te hebben kunnen zeggen dat u gay was, u uw homoseksualiteit diende verborgen te houden en niet vrij te zijn geweest in Gambia (notities CGVS, p.30). Het is dan ook verbazingwekkend dat u een vraag naar mogelijke persoonlijke problemen in uw land –u beweerde immers deze te hebben gekend omdat u gay bent (notities CGVS, p.30)- afscheept met enkel een verwijzing naar een incident dat verder niets met u persoonlijk te maken had.

Daar u aangaf uw seksuele oriëntatie voor u zelf te hebben gehouden en er alles aan te hebben gedaan om het verborgen te houden (notities CGVS, p.30), werd u dan gevraagd hierover meer te vertellen en uit te leggen hoe u dat juist deed. U repliceerde daarop enkel met: "Het verbergen?... Ik versta uw vraag niet" (notities CGVS, p.30). Wanneer u wederom werd gewezen op uw verklaring, uw homoseksualiteit verborgen te hebben moeten houden en u een derde keer werd gevraagd om hierover te vertellen, zodoende u een beeld kon geven over uw leven als homoseksueel in Gambia, gaf u opnieuw enkel zeer algemeen aan: "In Gambia, als een gay... ik ging met toeristen rond, ik ben in het gay verwickeld geraakt (lett. "I was involved in gay") door de toeristen dus ... En dan ging ik naar clubs en hier en daar, ze gaven me, ja dat was goed leven, ja maar terzelfdertijd ik was verwickeld in iets wat ik eerder niet was, ik had dus nieuwe vrienden, ik ben erin verwickeld, dus zo ben ik erin gevallen/ gerold (lett. Fall into it) en ben ik gay geworden. Ik ging niet om met Gambiaanse mensen, met Afrikanen als gay, enkel met toeristen...Ik deed dingen in het geheim, die gay dingen, in Gambia ja, alles is "underground" (notities CGVS, p.30,31). Het valt dan ook op dat u behalve dat u nog steeds geen enkel inzicht verschaftte over welke concrete problemen u al dan niet had meegemaakt als homoseksueel en hoe u ervoor zorgde dat niemand achter uw seksuele oriëntatie kwam, uitermate op de vlakte bleef wanneer van u werd verwacht om meer persoonlijke aspecten van uw leven als homoseksueel in Gambia te brengen.

Bij een nieuwe poging om te achterhalen hoe u uw homoseksualiteit voor uw omgeving verborgen hield, werd u even later deze vraag een vierde keer gesteld. U vroeg uw Protection Officer echter enkel de vraag opnieuw te stellen (notities CGVS, p.39). Nadat u de vraag werd herhaald, besloot u opvallend genoeg om de vraag alsnog niet te beantwoorden maar stelde u enkel de vraag voor u zelf luidop: "Hoe ik mijn homoseksualiteit verborgen hield?" (notities CGVS, p.40). Dat u niet in staat bent om wat meer details te geven over uw dagdagelijkse leven als homoseksueel die zijn seksuele oriëntatie verborgen probeerde te houden, behalve te melden dat u er met niemand over sprak en daarom niemand het kon hebben geweten, is merkwaardig. U stelde immers dat u ontelbare keren homoseksuele relaties aanknoopte met toeristen, dat u met deze mannen op hotel ging en met ze uitging in clubs, waar u gezien werd door mensen die u kenden (notities CGVS, p.30,32,55,57,60,61,62). Zelfs wanneer u om uitleg werd gevraagd wat uw strategie dan was om alle verdenkingen van u zelf af te wenden wanneer u met toeristen op hotel kwam, reageerde u enigszins verbaasd met de vraag : "Wat?" om vervolgens niet meer te reageren (notities CGVS, p.60). In een poging uw summiere uitleg, erover te hebben gezwezen en uw vage opmerking: "Zoals een geheim, als ik niet wil dat je iets weet zeg ik er niets over. Als ik iets niet wil tonen toon ik het niet, als ik niet wil dat je het zou weten zal je het niet weten" (notities CGVS, p.40), te verduidelijken, werd u nogmaals de kans geboden om concretere uitleg te verschaffen wat u allemaal deed om niet op te vallen en om niet te laten merken dat u homoseksueel bent. U omzeilde echter wederom een concreet antwoord door kort te stellen: "Gewoon zoals altijd". Zelfs bij een vraag om dit vaag antwoord uit te leggen, bleef u niet duidelijk en betrok u uw uitleg helemaal niet op uw persoonlijk wedervaren –al werden u meerdere kansen gegeven om een inzicht te geven in uw persoonlijk leven als homoseksueel. U bemerkte immers enkel totaal naast de kwestie: "Zoals altijd, ik heb een telefoon bv als ik afspraak wilde maken kon men me bellen, dus, ja in Gambia zoiets zeggen is hetzelfde als zeggen tegen je familie "kom en dood me" (notities CGVS, p.40). Uiteindelijk verklaarde u zelfs: "Er is geen strategie, ..." (notities CGVS, p.60). Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt duidelijk dat uw uitleg elke doorleefdheid ontbeert. Het is immers niet overtuigend dat een homoseksueel, in een homofob land als Gambia, er niet aan zou hebben gedacht of werkwijzen/strategieën erop na te hebben gehouden, op welke manier hij het risico zou kunnen beperken om geen argwaan te wekken aangaande zijn seksuele oriëntatie. Uw voorstelling van uw beleving van uw homoseksualiteit blijkt echter te getuigen van alle risico. U hield immers voor dat de homoseksuele toeristen met wie u in publieke plaatsen kwam verwachtten dat u fysiek contact, zoals handen vasthouden, zou tolereren en legde uit dat u telkens u seksuele diensten aanbood dit in de hotelkamers van uw klanten regelde (notities CGVS, p.58,60). Al deze elementen staan dan ook haaks op uw bewering alles te hebben gedaan om uw seksuele oriëntatie verborgen te hebben gehouden.

Ook de vaststelling bij een eerste opmerking van uw moeder of de geruchten over uw homoseksualiteit waar waren, meteen te hebben gezegd dat de geruchten klopten -hiermee uw homoseksualiteit bevestigend- is treffend (notities CGVS, p.16). Een dergelijke houding is immers hallucinant te noemen daar u eerst opmerkt dat voor uw homoseksualiteit uitkomen bij uw familie gelijk zou staan met zeggen "kom en dood me" (notities CGVS, p.40) en staat verder eveneens haaks op uw eerdere bewering uw seksuele oriëntatie steeds verborgen te hebben willen houden. Nagegaan wat maakte dat u besloot om bij uw moeder voor uw seksuele oriëntatie uit te komen, gaf u enkel aan dat uw moeder vanalles had gehoord en dat het toch waar was (notities CGVS, p.42). Deze onrealistische uitleg maakt uw stelling te hebben gedacht dat uw moeder niet kwaad zou zijn als u bij haar uit de kast zou komen, is gelet uw uitleg dat homoseksualiteit als iets negatief wordt ervaren door de gemeenschap markant (notities CGVS, p.38). U legde over uw band met uw moeder immers uit dat ze geen deel uitmaakte van uw dagdagelijkse leven daar ze elders woonde en u eigenlijk haar hierdoor niet goed kende (notities CGVS, p.23,24). Dat uw uitleg hierover absurd is blijkt bovendien dat u na eerst te hebben opgemerkt te hebben gedacht dat uw moeder niet kwaad op u zou zijn, uw verklaring veranderde en aangaf dat u wist dat ze wel kwaad zou zijn (notities CGVS, p.42). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen dan ook bijkomend vermoeden dat u een ingestudeerd verhaal vertelt. Het is immers niet aannemelijk dat een persoon die zijn homoseksualiteit verborgen tracht te houden, wetende dat hij in geval van bekendmaking zijn leven kan riskeren, zonder meer uit de kast zou komen bij een persoon die hij niet goed kent en dus de reactie van deze persoon moeilijk kan inschatten. Uw uitleg dat u plots besloot de waarheid te vertellen, enkel en alleen omdat het de waarheid was die achterhaald kon worden, is niet overtuigend. Gevraagd hoe uw moeder achter uw seksuele oriëntatie zou gekomen zijn indien u het zelf niet vertelde, merkte u enkel op: "Gewoon ze kan achterhalen, ik weet niet hoe maar het kan, dus ik heb haar op tijd gezegd wat de waarheid is" (notities CGVS, p.42).

Gevraagd van welke mensen uw moeder de geruchten had opgevangen, omzeilde u overigens een antwoord door te stellen: "Weet ik niet, mensen, ja, het is een lang verhaal (notities CGVS, p.16). Wanneer u werd aangegeven dat u verder kon spreken reageerde u vooreerst niet, maar vervolgde uw

vage uitleg stellende dat "mensen" iets hadden opgemerkt (notities CGVS, p.17). Dat u bij een dergelijke vage opmerking van uw moeder over mensen die geruchten verspreiden over uw vermeende homoseksualiteit, uw moeder meteen en zonder enige poging om de geruchten proberen te ontkennen zou laten weten dat u homoseksueel bent (notities CGVS, 17), is in een homofobe context waarin u zich voortbewoog, niet aannemelijk. Hierbij dient nog te worden bemerkt dat u bij uw uitleg hierover elke overtuiging mist door uw veranderende uitleg over de voorgehouden gebeurtenissen. Waar u aanvankelijk duidelijk verklaarde: "ze (moeder) vertelde me wat ze dacht en ik zei ja dat is zo" ... "en ik zei ja dat klopt" (notities CGVS, p.16) ... "Ze vroeg ben je gay nu, ... ik zei ja dat klopt ik ben gay,..." (notities CGVS, p.17) stelde u even verder hierover: "Neen zei ik niet, maar ik zei ze (moeder en broer) niet dat ik gay ben, maar als ze me het vragen zeg ik ze dat (notities CGVS, p.18). Om enige zekerheid in uw uitleg te hebben daar u van een bevestiging naar een ontkenning ging en terug naar een bevestiging, werd u opnieuw gevraagd of u uw moeder concreet zei gay te zijn. U ontkende dit echter stellende: "Neen dat zei ik haar niet", om verder alsnog verder te bevestigen stellende: "ik zei enkel dat wat ze had gehoord waar was...Dat ik gay was, want ze kwam bij me vragen ben je gay ik heb het van mensen gehoord en ik zei ja dat klopt" (notities CGVS, p.18). Dat u niet in staat bent een meer samenhangende uitleg te geven over het de omstandigheden waarin uw moeder van uw seksuele oriëntatie verneemt is treffend. Het lijkt er dan ook sterk op dat u bij het vertellen van uw verhaal nog niet had uitgemaakt welke draai u eraan zou geven. Uw opmerking in acht nemend nog steeds contacten te onderhouden met uw moeder en broer in Gambia (notities CGVS, pp.13-16), terwijl u voorhoudt dat zij omwille van uw seksuele oriëntatie niets van u willen weten (notities CGVS, p.43), doet bijkomend vermoeden dat al uw verklaringen louter verzonnen zijn om u van een asielmotief te dienen. Uw uitleg, na confrontatie met deze toch positieve relatie met uw familie terwijl u voorhield dat ze u naar het leven stonden (notities CGVS, p.27,30,44,45), als zou het normaal zijn omdat u bloedverwant bent, overtuigt, gelet de homofobe houding van uw familie, helemaal niet (notities CGVS, p.45).

Alle bovenstaande opmerkingen in acht nemend is het geheel van uw verklaringen dan ook niet overtuigend.

Andere redenen om uw land te verlaten of redenen waarom u niet naar uw land van herkomst, Gambia zou kunnen terugkeren, behalve de door u voorgehouden seksuele oriëntatie en de daarmee gepaarde risico's stelde u niet te hebben. Verder kende u nooit problemen met uw autoriteiten noch met medeburgers (notities CGVS, p.28,63)

Daar uw verklaringen aangaande uw homoseksualiteit en de beleving ervan niet overtuigend werden bevonden, kan er evenmin aan uw verklaringen een homoseksuele relatie in België met Michael/Mike—een man uit België wiens familienaam u niet blijkt te kennen (notities CGVS, p.49) te zijn aangegaan nog enig geloof worden gehecht.

Alle bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat u er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan vaneen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"Eerstens stelt het CGVS in de bestreden beslissing dat het CGVS er niet van overtuigd is dat hij homoseksueel is, omdat hij enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen zou afleggen over zijn belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoeker wenst te benadrukken dat het voor hem zeer moeilijk is om zijn emoties in woorden te uiten.

Om deze reden kunnen zijn verklaringen betreffende zijn belevingen en ervaringen misschien als oppervlakkig of stereotiep overkomen, maar verzoeker wenst te informeren dat het voor hem moeilijk is om hierover te praten. In Gambia worden homoseksuele handelingen stellen als strafbaar gesteld.

Er zijn talloze voorbeelden aan te halen die kunnen aantonen dat verzoeker het moeilijk had, gedurende het gehoor bij het CGVS, om zijn emoties in woorden te uiten.

Bijvoorbeeld: het CGVS verklaart in de bestreden beslissing: "Daar u verklaarde homoseksueel/gay te zijn (...), werd u gevraagd wat homoseksueel zijn voor u juist betekende. U antwoordde daarop "vrijheid" (...). Gevraagd om uw antwoord toe te lichten, stelde u zeer algemeen: "Gewoon vrij zijn en doen watje wil, vrij zijn" (...)."

Deze, en andere, voorbeelden tonen aan dat het voor verzoeker zeer moeilijk is om zijn emoties in woorden te uiten.

En het is inderdaad ook maatschappelijk zeer moeilijk, zelfs strafbaar, om homoseksueel te zijn in Gambia.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt omtrent homoseksualiteit in Gambia, blijkt inderdaad als volgt: [...]

Daarnaast wenst verzoeker te verwijzen naar onderstaand arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarbij het EHRM Zwitserland heeft veroordeeld tot schending van artikel 3 EVRM, in het dossier betreffende een Gambiaanse homoseksuele man.

Europees Hof voor de Rechten van de Mens - 889/19 en 43987/16 - 17-11-2020 Samenvatting: [...]

Eveneens wenst verzoeker te verwijzen naar het hiernavolgend artikel, waarbij een 79-jarige Nederlander schuldig werd bevonden in Gambia voor homoseksuele incidenten met verschillende mannen uit Gambia. [...]

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Gambiaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Van verzoeker kan worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

5. Verzoeker voert aan dat het voor hem moeilijk is te spreken over zijn emoties. Hij verwijst naar landeninformatie inzake homofobie in Gambia.

De loutere verwijzing en luttel citering van enige verklaringen waaruit zou blijken “dat verzoeker het moeilijk had, gedurende het gehoor bij het CGVS, om zijn emoties in woorden te uiten” kan niet aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van hoeveelheid aan vaststellingen inzake verzoekers inconsistente verklaringen over de ontdekking en het besef van zijn vermeende homoseksualiteit. Dit geldt des te meer omdat verzoeker Gambia meer dan 10 jaar geleden verliet en sindsdien in Europa verblijft zodat aangenomen kan worden dat hij inzake zijn geaardheid, de voorgehouden reden voor zijn vertrek uit Gambia, ruimschoots de tijd voor reflectie had.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Deze motieven hebben betrekking op (i) verzoekers zienswijze op de homoseksuele geaardheid, (ii) inconsistenties inzake de ontdekking van de vermeende geaardheid, (iii) inconsistente verklaringen inzake problemen ingevolge de vermeende geaardheid, (iv) inconsistente verklaringen omtrent het verborgen houden van de geaardheid in Gambia. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn vermeende geaardheid, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het poneren van een vrees voor vervolging op basis van landeninformatie. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger geciteerde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS